

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 110. ?

Göteborg den 30 juni 1960.

Käraste min Lillasyster!

Det var visserligen ett kärt brev, det av den 8/6, men ett riktigt olycksbrev. Du ska i alla fall ha ett hjärtligt tack. Hoppas att den där attacken gällde överansträngning och att du blivit normalt trött bara !!! sedan det värsta gått över och du hamnat i vanliga förhållanden!

I dag är det dagen D för Republiken Kongo, som det Belgiska Kongo nu heter. Och jag undrar hur dom har det? Jag tänker då särskilt på de våra. Får ni nyheter i radio därifrån? Belgiske kungen är ju där för att överlämna kolonien

Den 21 ds kom Lisa och David, närmast från Borås, dit dom anlant föregående dag. Dom for hem till flickorna, där dom bodde. Och åt middag vid 15-tiden. Kl. 16.15 skulle David vara hos dr Wirseen - min doktor - för att få ett intyg av något slag och kom sedan hit en stund. Onsdag förm. var David hos Josef Örneman, som bor här i närheten. Hans hustru är mycket sjuk och ligger på Sahlgrenska. Den dagen åt han middag hos mej och vi orånade en del saker. Torsdagen den 23 bjöd Elisabeth Gustafsson Lisa och David och mej på lunch hos Meeths. Det var kl. 12.30. Vid 16-tiden kom familjen Enar Eskilsson från Karlstad för att få träffa Lisa och David en stund. På onsdagen hade Herbert Johnsson ringt och frågat David om dom ville komma ner torsdag kväll och dricka en kopp kaffe tillsammans med folket där nere och ha en liten avskedsstund. Jo då, dom ville och jag med. Märta och Gösta skulle skjutsa, så dom var med på kaffet hos mej. Lisa och David åkte med dom och jag med Eskilssons. Alla skulle stanna där utom vi och en av vännerna från Mölndal skjutsade oss hem. Det var i alla fall en trevlig kväll. Fredag morron kom boråsarna. Dom hade fått låna en bil av goda vänner, vilken bil vi hade väldigt gott av hela helgen. Alla hämtades och skjutsades. Flickorna stängde kl. 12 och var väl här strax efter kl. 13. Då var vi alla 9 samlade till middag hos mej. Och det var så roligt sååå, att alla kunde vara med. Vi hade sill och färsk potatis. Aina gjorde ett så tjusigt sillfat med alla de slag av grönsaker. Det hade varit värt ett färgfoto. Så var det jordgubbar och gräde. Gubbarna var granna, men dom hade ännu inte fått tillräckligt med sol för att vara riktigt god. Sanna har jag nämligen ätit i dag. Efter kaffet läste David den 121:sta psalmen och anförtrödde er och oss alla i Ben allsmäktiges goda händer. Och så bar det iväg till Torslanda. Kl. 15.55 försvann våran David upp genom luften. Josef Örneman var också där och vinkade av sin gamle vän. Jag sa till Ö.: Det är väl en påfrestning för dej att inte få följa med? Ja, sa han, det är nästan en för hård påfrestning. David har goda vänner i Asklanda, som du kanske vet. Dom hade bilat hit för att säga adjö till David. Det var två familjer Stjerna. Jag bjöd dom hit till mej på kaffe innan dom återvände hem. Men dom måste hem till sina djur, så det gick inte. Men det var roligt att träffa dessa rara människor, både dom gamla och deras som med familj. Och det var väl också bra roligt för David att dom kom den långa vägen för den lilla stund, dom fick träffa honom. Dom är missionsförbundare.

David kom ju till Bryssel i ~~måndag~~ fredags kväll efter ett långt uppehåll i Köpenhamn. Han hade fått plats på ett plan måndag kl. 12 men fick ändrat det så att han flög söndag kväll och fick en dag mera på sej i Leopoldville. Han for med Jetplan, som går mellan Bryssel och Leo på å t t a timmar. Vanligt flyg tar ju arton timmar. Det är ju något alldeles fantastiskt med dessa snabbgående plan. Eric Strutz ville ju komma ner och ha ett avskedsmöte för David här. Men han tackade nej. Han menade att det var ju löjligt att några människor skulle känna sej kvingade att stanna i stan eller komma hit för ett avskedsmöte. Han har ju egentligen inga vänner i den här stan och församlingen. Så känner han det och så ser det faktiskt ut. Och nu är han likasom ni ute för sista perioden. Tänk att ni, som "nyss" var småbarn, har blivit så gott som pensionsmässiga! Bed mycket för Kongo och oss i denna tid manar David gång på gång. Allt kan hända när allt och alla blir lössläppta i detta väldiga land. Men samtidigt hoppas ju han och alla att det ska gå väl.

I förrgår hade jag Frida Solberg hos mej från kl. 10 till 15. Hennes åderförkalkning avancerar fort tycker jag. Hon håller inte reda på mycket nu. Flickorna var på stan och gjorde en del uppköp. På måndag reser dom till Schweiz med en sällskapsresa på 12 dagar. Under tåden skall en dam, som varit hemsyster, ta hand om Frida och dom skall vara i Åsa, du vet strax norr om Frillesås. Dom har ju talat med henne om det, men dom vet ju inte vad eller huru hon uppfattat det eller hur det kommer att gå. Jag gläder mej åt att dom ska få komma ut ett tag minst lika mycket som om det gällde mej själv. Samma em. vid 17-tiden kom Gunhild Fhager. Och det var ju hemskt råligt med denna klicka och bussiga flicka. Hon skulle nästa morron fara till Halmstad med Japan-hälsningar och stannade hos mej på natten. Kl. 5.47 gick bussen härifrån. Det var ett tjusigt siden hon hade med sej. Men nu kommer jag inte ihåg vem som skulle ha det. Var det Elin Jonson? Det stod väl något i ett brev därom, men jag har inte tid just nu att leta rätt på det. Du återkommer väl för resten. Jag ringde Roy medan Gunhild var här, men han svarade inte. I går gick jag till

Bar Pigalle för att lämna honom det lilla paketet. Men han var redan gången. Och jag bad en dam, som jag träffade, att överlämna det åt Roy i dag. Det skulle hon säkert göra och presenterade sej som fru Nilsson. Chefen alltså förstår jag. Hon såg mycket trevlig ut.

Nu har du redan läst både förra och denna veckas V.P. Och då vet du att vårn Åkesson höll en mycket god konferenspredikan. David sa att dom sagt - han ville minnas att det var offentligt - att det var den bästa konferenspredikan som hållits. De var v å r a n präst det du! Det har också sagts att missionsstunden, då David talade, var oerhört förtäta. Någon sa att Aron skulle leda i bön efter föredraget, men han var så gripen så han höll på att inte komma i gång. Han började visst tre gånger.

Och Lisa hon läser för det vilda. Hon kika i sommar bo i en stuga 3 mil från Borås och läsa, läsa. Hon har redan klarat av religionshistoria och etnografi och håller nu på med franska. Hon har ett betyg på Rel. och 3 på etnografi. Så ska hon väl skaffa sej dom ytterligare 2 som fordras för fil. kand i franska. Nu gör det inget om du skulle nämna om detta i brev, för nu vet alla det. Tusende hälsningar ätte er båda ätte

Kuller